

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

MAALLA ON MUKAVAA,

Sinttu

TAMMI

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

MAALLA ON MUKAVAA,

Sinttu

Suomentanut Marvi Jalo

Kustannusosakeyhtiö Tammi
Helsinki

Lin Hallberg – Margareta Nordqvist

Sinttu-kirjat

Maailman ihanin Sinttu
Torstaina nähdään, Sinttu
Hieno hyppy, Sinttu
Aprillia, Sinttu
Kiva leiri, Sinttu
Sinttu on paras!
Suuri seikkailu, Sinttu
Älä pelkää, Sinttu!
Yli esteiden, Sinttu
Tallilla tapahtuu, Sinttu
Kesä kutsuu, Sinttu
Maalla on mukavaa, Sinttu

Sinttu – Heppafanin oma kirja

Sinttu – Ponifanin päiväkirja

Eppu-kirjat

Eppu etsii kotia
Eppu tulee taloon
Eppu on hyvä ystävä
Eppu ja paras joululahja
Eppu menee kouluun

Ruotsinkielinen alkuteos: *Sommaren med Sigge*.

First published by Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm, Sweden

Published in the Finnish language by arrangement with Bonnier Group Agency,
Stockholm, Sweden

Teksti © Lin Hallberg, 2014

Kuvat © Margareta Nordqvist, 2014

Painettu EU:ssa

ISBN 978-951-31-8198-7

Sisällys

Sinttua kaivataan!.....	5
Maailman paras yllätys	15
Tytöllä oma poni.....	29
Ensimmäinen ratsastusretki.....	42
Retkellä.....	55
Ikuinen isosisko.....	68
Kaverukset.....	86
Oma ratsastusleiri.....	96
Vaelluksella.....	112
Oma uimaranta.....	128
Hevostytöt.....	142
Takaisin Siltakylän tallille	150

Sinttua kaivataan!

Elinan ihana ratsastusleiriviikko Sintun kanssa on ohi. Nyt Elinan ja hänen pikkusiskonsa Linnean täytyy matkustaa mummin ja vaarin luokse. Aina aiemmin Elina on odottanut innolla jokakesäistä viikkoa isovanhempien luona, mutta tänä vuonna kaikki on toisin. Elina murjottaa keittiön pöydän ääressä, kun äiti laittaa aamiaista.

- Mä en halua sinne, Elina sanoo.
- Niin mutta mummi ja vaari odottavat, äiti selittää. – Heille tulee paha mieli, jos sinä et tulekaan.
- Mun täytyy hoitaa Sinttua.
Elinan ääni on kärsimätön. Äiti ei tajua yhtään mitään!
- Mä olen nyt Sintun hoitaja.
- Niin mutta mummillla ja vaarilla on teille yllätys, äiti yrittää.
- Mikä yllätys? Linnea kysyy.
- Se selviää sitten paikan päällä, äiti hymyilee.
- Mä en välitä sellaisista ylläreistä pätäkääkään, Elina mumisee.
- Kyllä sinä todellisuudessa välität, äiti kiusoittelee.
- Äiti-kiltti! Linnea kiljaisee. – Kerro nyt jo!

Elina yrittää olla välittämättä, vaikka se onkin vaikeaa. Sitten äiti muistuttaa, että Inka on lähdössä matkoille ja että talli on sen aikaa suljettu. Silloin Elina unohtaa känkkäränkkänsä. Kohta hän hyppelee äidin ympärillä yhdessä Linnean kanssa. He yrittävät taivutella äitiä paljastamaan yllätyksen, mutta äiti vain nauraa heidän mankumiselleen.

– Ken elää, hän näkee, äiti sanoo.

Elina laittaa kirjastosta lainaamansa hevoskirjat päällimmäisiksi kassiin, jonka äiti on jo pakannut valmiiksi. Sitten hän ottaa seinältä palkintoruusukkeet, jotka hän ja Sinttu voittivat ratsastusleirillä. Hän asettaa ne siististi kirjojen väliin, etteivät ne rypisty. Yöpöydällä olevan valokuvan, sen, jossa on Sinttu, hän käärii villapaidan sisälle.

– Meidän täytyy ajaa tallin kautta ja käydä hyvästelemässä ponit, Elina sanoo, kun kaikki on valmista.

– Emme me nyt ehdi, äiti sanoo.

– Sittenhän Sinttu ihmettelee, mihin mä olen häipynyt, Elina yrittää.

– Hevoset eivät ajattele sillä lailla, äiti sanoo tiukasti. – Ne elävät vain nykyhetkessä.

– Silti, Elina huokaa.

Nyt äiti kyllästyy Elinan jankutukseen. Hän avaa auton peräluukun ja lastaa sinne kaikki mukaan otettavat tavarat.

– Elina on ihan pöpi, Linnea kiusaa.

– Enpäs ole, Elina murjottaa.

– Oletpas, Linnea kiljaisee. – Heppapöpi!

Kun Elinan ja äidin katseet kohtaavat auton peruutuspeilissä, Elina näkee, että äiti hymyilee.

- Toi ei ollut hauska läppä, Elina tiuskaisee.
- Kohta se hauskuus vasta alkaakin, usko pois, äiti lohduttaa.

Elina nojaa otsansa auton ikkunaan. Hän painaa kädet korvilleen, ettei tarvitsisi kuunnella Linnean lörpöttelyä. Kaiken maailman höpinää jostain upeasta yllätyksestä. Kukaan ei voi pyyhkiä pois minun ikävääni, Elina ajattelee. Ei kukaan koko maailmassa.

Elina panee silmät kiinni ja vaipuu unelmiinsa. Hän muistelee ratsastusleiriä ja maastoratsastusta metsässä Sintun kanssa. Miten taianomaista kaikki olikaan ollut – kavioiden pehmeä kopina laukassa, ikään kuin maailmassa ei olisi muita kuin hän ja Sinttu. Tunne, että Sinttu luotti häneen, että he kuuluivat yhteen. Kaikki se, mitä hän ei koskaan kykenisi selittämään kenellekään

toiselle. Se, mistä oli tullut jopa tärkeämpää kuin yhdessä saaduista palkinnoista.

Kun Elina avaa silmänsä, hän huomaa olevansa edelleen autossa. Hänen vatsassaan velloo nyt aivan oikea levottomuus.

– Mitä jos Sinttu unohtaa mut? Elina vaikertaa.

– Ei tietenkään unohda, äiti sanoo.

– Voi kun Sinttu olisi oikeasti mun oma, Elina huokaa.

– Sinttuhan on Simon

poni, Linnea muistuttaa.

– Ja sä olet tyhmä, Elina ärähtää.

– Elina!

Äidin katse peruutuspeilissä on tiukka ja varoittava: ”Älä unohda, että sinä olet se isompi sisko.” Linnea ei kuitenkaan asiasta piittaa. Hän lörpöttelee edelleen iloisesti kaikesta, mitä aikoo tehdä mummin ja vaarin luona.

– Kepparit ilahtuu tosi paljon, Linnea sanoo. – Ne on meidän ikiomia heppoja.

– Ei se ole yhtään sama asia, Elina mutisee.

– Onpas melkein sama, Linnea väittää.

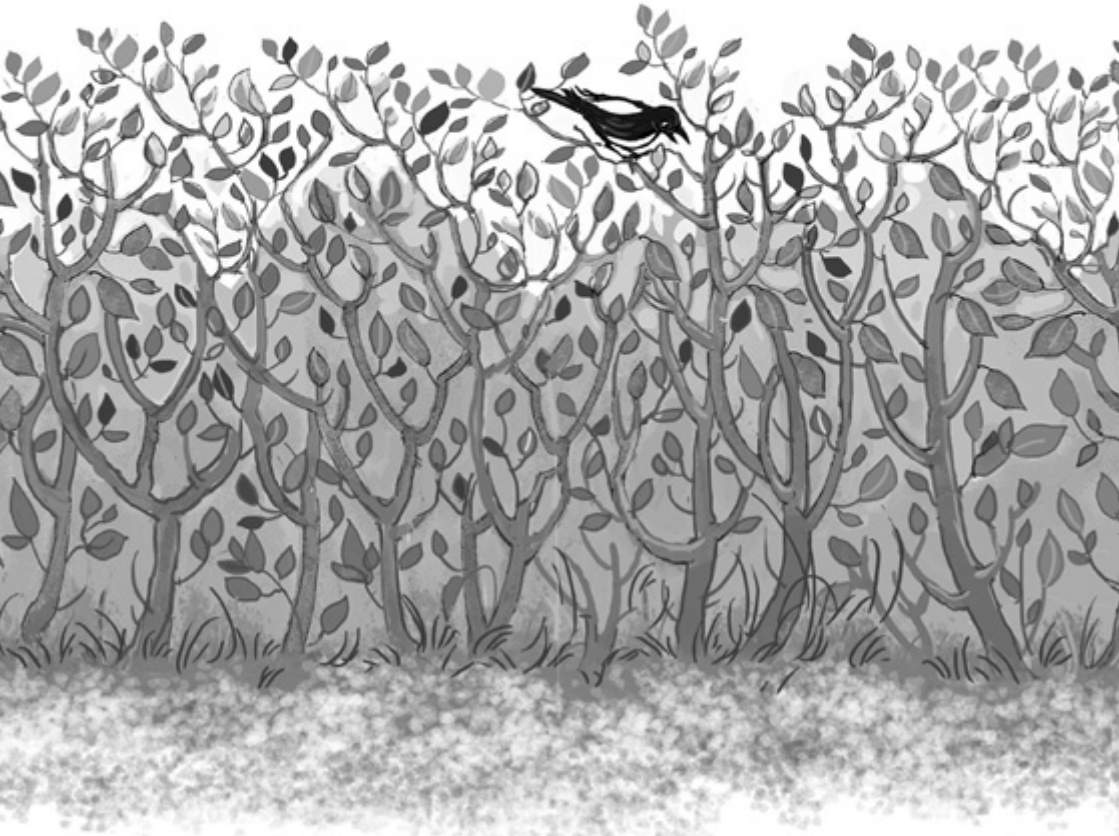
Elina kuulee äidin ja Linnean äänet ikään kuin jostain kaukaa. He juttelevat uimisesta ja leikkimökistä ja tallista, jonka he rakensivat keppihevosille viime kesänä.

– Elina on kamalan pahalla tuulella, Linnea valittaa.

– Hän ajattelee Sinttua, äiti sanoo.

– Mitä jos Elina meneekin naimisiin Sintun kanssa? Linnea keksii.

Elina ei voi kuin nauraa. Ja kun
Elina alkaa nauraa, hän ei voi enää
lopettaa. Nauru tarttuu. Pian kaikki
kolme nauravat yhdessä. Aurinko
paistaa sisälle auton ikkunasta. Kun
käännyttään kapealle soratielle, mummin
ja vaarin kesämökkirannan vesi kimaltelee
houkuttelevasti lahdella. Vaari kaivelee
jotain puutarhassaan.

Hän suoristaa selkensä ja vilkuttaa.
Mummi kiirehtii alas polkua. On ihanaa
saapua perille, olla mummin ja vaarin
rakastama lapsi.

– Voi kuinka hauskaa meille nyt tuleekaan, mummi tervehtii.

– Niin, nyt se kesä vasta oikein alkaa, vaari hymyilee.

– Mikä se teidän ylläri on? Linnea kysyy.

– Ylläri?

Mummi ja vaari katsovat toisiaan teeskennellen, etteivät ymmärrä mistään mitään. Samalla he näyttävät hurjan salaperäisiltä. Ja juuri silloin vanhasta tallista kuuluu hirnuntaa.

– Mikä se teidän ylläri on? Linnea kysyy.

– Ylläri?

Mummi ja vaari katsovat toisiaan teeskennellen, etteivät ymmärrä mistään mitään. Ja juuri silloin vanhasta tallista kuuluu hirmuntaa.

Elinan ihana ratsastusleiriviikko Sintun kanssa on ohi, ja on aika jatkaa kesälomaa mummolassa. Yleensä Elina lähtee innolla isovanhempien luo, mutta tänä vuonna hän ei millään haluaisi jättää Sinttua. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että Elinaa odottaa mummolassa maailman paras yllätys...

Maalla on mukavaa, Sinttu on kahdestoista osa ponitytöt valloittaneessa sarjassa, joka kertoo Elinan ja maailman suloisimman shetlanninponin Sintun seikkailuista kodikkaalla Siltakylän tallilla.

Kannen kuvat:
Margareta Nordqvist

<p>#kirja WWW.KIRJA.FI</p>	 <p>9 789513 181987</p>	
	<p>L84.2 ISBN 978-951-31-8198-7</p>	